

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. március hó 12. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V é g z é s t :

A halált okozó testi sértés miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2013 évi november hó 27. napján kihirdetett 2.B.594/2013/8. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 10.000 (Tízezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlottat testi sértés büntette (Btk.164. § (1), (8) bekezdés II. fordulat) miatt 4 évi börtönben letöltendő szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a börtönbüntetés 2/3 részének letöltése utáni napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a nyilatkozat tételre fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére büntetésének súlyosítása érdekében.
A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A fellebbezési főügyészség átiratában az ügyészi jogorvoslatot fenntartotta, indítványozta az iratok tartalma alapján a tényállás kisebb fokú pontosítását illetőleg kiegészítését.

Az ítéltábla az ügyészi fellebbezés folytán a törvényszék ítéletét a Be.348. § (1) bekezdése alapján a Be.361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselő az írásbeli átiratában foglaltakat fenntartotta.

A védő a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítását kérte.

Az ítéletábra felülbírálat során megállapította, hogy elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül lefolytatott bizonyítási eljárás során ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és javarészt megalapozott tényállást állapított meg.

E tényállás azonban az iratok tartalma alapján kisebb részleteiben helyesbítésre illetőleg kiegészítésre szorul, osztva a fellebbviteli főügyészség észrevételeit is.

Megjegyzzi az ítéletábra, hogy a tényállás kiegészítéseként rögzítetteket a törvényszék ítéletének 4-5. oldalán a bizonyítékok értékelése körében javarészt feltüntette.

Az ítélet 3. oldal a bíróság által megállapított tényállás 1. bekezdését követően rögzítendő: azonban a vádlott a rosszabb egészségi állapotban lévő testvérét éveken át gondozta, főzött, mosott rá, vezette a háztartást.

A 2. bekezdést követően: a helyiségben világítás nem volt, a vádlott az eszközzel történő bántalmazás során a hang irányába ütött az üres műanyag flakonnal illetve almás ládával. (7. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal 3. bekezdés)

A 6. bekezdésben: az ágyban fekvő sértettet legkevesebb 6-8 legalább kis-közepes erőbehatású ütés érte a fején illetve az arcán.

A 6. bekezdés után a sértett halála erőszakos úton agyzúzódás, következményes - keringési és légzési elégtelenség - miatt következett be.

A 4. oldal 1. bekezdését követően: az elszenvedett sérülések összességükben olyan súlyosságúak voltak, hogy az élet megmentésére azonnali szakszerű orvosi ellátás esetén sem volt reális esély. A sértett halála időpontjában súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt (nyomozati iratok 204-205. oldal).

Az így kiegészített illetve pontosított tényállás immár hibamentes és megalapozott, melyet az ítéletábra a másodfokú eljárásban irányadónak tekintett.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. A vádlott bűnösségre kiterjedő tényfeltáró beismerő vallomást tett, amelyet közvetett módon a kihallgatott tanúk vallomásai és a további bizonyítékok így különösen az igazságügyi orvosszakértői vélemény is alátámasztotta.

Helyes a cselekmény jogi minősítése is és nem tévedett a törvényszék, amikor a 2012. december 19. napján történt cselekmény elbírálásakor a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta, mivel a vádlott számára kedvezőbb elbírálást eredményez.

A cselekmény jogi minősítése körében indokolása helytálló figyelemmel - az általa is hivatkozott - 3/2013. büntető jogegységi határozatban írtakra is.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék csaknem teljes körűen feltárta. További nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a rosszabb egészségi állapotban lévő testvérét a vádlott éveken át gondozta akként, hogy főzött, mosott rá és vezette a háztartást. Ugyanakkor súlyosító körülményként értékelendő, hogy az ittassága miatt gyakorlatilag védekezésre képtelen közeli hozzátartozója sérelmére követte el a cselekményt.

A bűnösségi körülmények értékelését a törvényszék körültekintően végezte el és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott személyének társadalomra való veszélyessége csekélyebb fokú. Indokát adta a középértéktől való eltérésnek is, mellyel az ítélet tábla is egyetértett és a bűnösségi körülmények egyenként és összességében történő értékelése során arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottal szemben a büntetés súlyosítására nincs ok. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetés szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 79-80. §-ban írt büntetési célok megvalósulásához és igazodik a büntetés kiszabási elvekhez is.

A feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés a norma szöveg szerint pontosításra szorult akként, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a Btk.38. § (1), (2) bekezdés a) pontja alapján.

Az ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

Mindezek alapján az ítélet tábla a jelzett pontosítással illetve kiegészítéssel a törvényszék ítéletét a Be.371. § (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1), (2) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be.381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2014. március 12.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.594/2013/8. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2014. március 12. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2014. március 12.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke